

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2014. január 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Thi Bich Ngoc Nguyen és Nadine Schönherr elleni büntetőeljárás

(C-2/14. sz. ügy)

(2014/C 71/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Thi Bich Ngoc Nguyen és Nadine Schönherr

A másik fél az eljárásban:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott olyan gyógyszerek, amelyek a 273/2004/EK ⁽²⁾ és a 111/2005/EK ⁽³⁾ rendelet szerinti „jegyzékben szereplő anyagokat” tartalmazzak, e rendeletek 2. cikkének a) pontja alapján minden esetben ki vannak-e zárva e rendeletek hatálya alól, vagy ezt csak akkor kell feltételezni, ha a gyógyszerek összetétele nem teszi lehetővé azoknak az említett rendeletek értelmében vett könnyű felhasználását vagy közvetlenül alkalmazható, illetve gazdaságosan megvalósítható eszközökkel történő kinyerését?

⁽¹⁾ HL L 311., 67. o.

⁽²⁾ A kábítószer-prekurzorokról szóló, 2004. február 11-i 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 47., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 8. kötet, 46. o.)

⁽³⁾ A kábítószer-prekurzoroknak a Közösség és harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2004. december 22-i 111/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 22., 1. o.)

A Korkein oikeus (Finnország) által 2014. január 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Christophe Bohez kontra Ingrid Wiertz

(C-4/14. sz. ügy)

(2014/C 71/21)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: Christophe Bohez

Alperes: Ingrid Wiertz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a Brüsszel I. rendelet ⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdését, hogy azok az ügyek, amelyek tárgyát olyan kényszerítő bírság (astreinte) végrehajtása képezi, amelyet a szülői felügyeleti jogra és a láthatási jogra vonatkozó jogvitában a főkötelezettség biztosítása céljából állapítottak meg, nem tartoznak a rendelet hatálya alá?
2. Abban az esetben, ha az előzőekben említett ügyek a Brüsszel I. rendelet hatálya alá tartoznak, úgy kell-e értelmezni az említett rendelet 49. cikkét, hogy a kényszerítő bírság napi tétele, amely a származási tagállamban magában a megállapított összegben végrehajtható, amelynek végleges összege azonban a kényszerítőbírság-fizetésre kötelezett személy kérelme vagy előadása nyomán változhat, valamely tagállamban csak akkor hajtható végre, ha annak mértékét a származási tagállamban külön jogerősen megállapítják?
3. Abban az esetben, ha az előzőekben ismertetett ügyek nem tartoznak a Brüsszel I. rendelet hatálya alá, úgy kell-e értelmezni a Brüsszel IIa. rendelet ⁽²⁾ 47. cikkének (1) bekezdését, hogy a szülői felügyeleti jogra és a láthatási jogra vonatkozó végrehajtási és biztosítási intézkedések az említett rendelkezés értelmében vett végrehajtási eljárás körébe tartoznak, amelyre a végrehajtás helye szerinti tagállam joga az irányadó, vagy azok a szülői felügyeleti jogra és a láthatási jogra vonatkozó határozat olyan részét képezhetik, amelyet a Brüsszel IIa. rendelet alapján a másik tagállamban kell végrehajtani?
4. Abban az esetben, ha a kényszerítő bírság végrehajtását más tagállamban kéri, meg kell-e követelni, hogy a végrehajtandó kényszerítő bírság mértéke abban a tagállamban, amelyben a határozatot hozták, külön jogerősen meg legyen állapítva, akkor is, ha a végrehajtás során nem alkalmazható a Brüsszel I. rendelet?
5. Ha a szülői láthatási jog érvényesítése céljából megállapított kényszerítő bírság (astreinte) más tagállamban végrehajtható, anélkül, hogy a végrehajtandó kényszerítő bírság mértékét a származási tagállamban külön jogerősen megállapították volna:
 - a) mégis annak vizsgálatát feltételezi-e a kényszerítő bírság végrehajtása, hogy a láthatási jog gyakorlását olyan okok akadályozták-e meg, amelyeket a gyermek jogaira tekintettel feltétlenül figyelembe kellett venni, vagy
 - b) melyik bíróság rendelkezik joghatósággal ebben az esetben e körülmények vizsgálatára, pontosabban,
 - i. a végrehajtás helye szerinti állam bíróságának joghatósága minden esetben annak vizsgálatára korlátozódik-e, hogy a szülői láthatási jog gyakorlásának állítólagos megakadályozása olyan okon alapult-e, amely kifejezetten kiderül az ügy érdemében hozott határozatból, vagy

- ii. az következik-e a gyermekeknek az Unió Alapjogi Chartája által védett jogaiból, hogy a végrehajtás helye szerinti állam bírósága szélesebb körű jogkörrel vagy kötelezettséggel rendelkezik annak vizsgálatára, hogy a láthatási jog gyakorlását olyan okok akadályozták-e meg, amelyeket a gyermek jogainak védelme érdekében feltétlenül figyelembe kellett venni?

⁽¹⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o., HL 2011. L 124., 47. o.).

⁽²⁾ A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o., helyesbítés: HL 2013. L 82., 63. o.).

2014. január 27-én benyújtott kereset — Spanyol Királyság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-44/14. sz. ügy)

(2014/C 71/22)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: A. Rubio González meghatalmazott)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Bíróság semmisítse meg az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) létrehozásáról szóló, 2013. október 22-i 1052/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁾;

— az alperes intézményeket kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Schengeni Jegyzőkönyv 4. cikkének megsértése 5. cikkével összefüggésben. Az EUROSUR-ról szóló rendelet 19. cikke az Egyesült Királyságnak és Írországnak az EUROSUR-ban való részvétele tekintetében *ad hoc* eljárást ír elő együttműködési megállapodások által. Következésképpen, e két tagállam tekintetében olyan részvételi eljárást ír elő, amely kívül esik a Schengeni Jegyzőkönyv 4. cikkén, ami az Egyesült Királyságot és Írországot az Európai Uniótól idegen, harmadik országokkal teszi ténylegesen egyenértékűvé.

⁽¹⁾ HL L 295., 11. o.